

ЦРНА ГОРА
ОПШТИНА БЕРАНЕ
Главни администратор
Број: 03-042/26- 556
Беране, 22.09. 2026. године

Главни администратор општине Беране, рјешавајући по жалби Е из Берана бр. 12-42/26-4930/11 од 14. 09. 2026. године, кога заступа Н Б адвокат из Будве, изјављеној против Рјешења Управе локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-42/26-4930/10 од 03. 09. 2026. године, на основу, чл. 77 Закона о локалној самоуправи ("Сл.лист ЦГ" бр.02/18, 34/19, 38/20) и члана 128 Закона о управном поступку ("Сл.лист ЦГ" бр. 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17), д о н о с и:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се жалба као неоснована.

Одбија се захтјев за накнаду трошкова поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Управе локалних јавних прихода општине Беране пореском обвезнику Б К адреса Долац, Беране, јмб утврђује се порез на непокретности за 2026. годину на стамбеном објекту који се налази на територији Општине Беране, на адреси Долац, КО Долац, на катастарској парцели број 1680/3, зграда број 1, ПД 0, Лист непокретности у износу од 169, 09 €. Ставом 5 диспозитива странци је наложено и да уплати износ од 260,00 € на име трошкова поступка који се односе на вјештачење предметне непокретности.

Благовремено изјављеном жалбом жалилац побија нападнуто рјешење због битне повреде правила управног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног права. Истиче да побијано рјешење није правилно нити засновано на закону, те да диспозитив побијаног рјешења није јасан нити одређен. Наводи да је, одлучујући у предметној правној ствари, првостепени јавноправни орган прекршио правила управног поступка јер није позвао жалиоца да учествује у поступку, нити га је обавијестио о чињеницама битним за доношење одлуке, те да супротно начелу активне помоћи странци (чл. 8 ЗУП-а), није заказао усмену расправу како би жалиоца упознао са предметом управног поступка. Жалилац сматра да је тржишна вриједност непокретности утврђена паушално и произвољно, те да је превисока с обзиром на локалитет на којем се иста налази. Истиче да је странка током поступка у цјелости приговорила Записнику о извршеној процјени тржишне вриједности непокретности од 23. 07. 2026. године, који је сачинила Комисија за утврђивање тржишне вриједности непокретности, те да је о наведеном приговору иста требало да се изјасни, што је у конкретном случају изостало. Најзад, наводи да првостепени орган погрешно налази да је поступак иницирала странка, и напомиње да је поступак покренут по службеној дужности од стране Општине Беране, те да самим тим трошкови поступка, сходно одредбама ЗУП-а, падају на терет првостепеног органа.

У коначном предлаже да Главни администратор Општине Беране уважи жалбу, побијано рјешење поништи и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање, као и да обавезе првостепени јавноправни орган да жалиоцу накнади трошкове на име састава жалбе у износу од 700, 00€, по АТ-у.

Жалба је неоснована.

Главни администратор је размотрио жалбу и списе предмета и утврдио да је поступак који је претходио доношењу рјешења проведен у складу са правилима поступка, чињенично стање је правилно и потпуно утврђено и на исто је правилно примјењен одговарајући материјални пропис. У ожалбеном рјешењу дати су јасни и основани разлози који наводима у жалби нису доведени у питање.

Одредбом члана 126 став 7 Закона о управном поступку прописано је да, када другостепени орган поништи првостепено рјешење, дужан је да укаже првостепеном јавноправном органу у ком погледу треба допунити поступак, а првостепени јавноправни орган је дужан о свему да поступи по другостепеном рјешењу без одлагања.

Увидом у списе предмета утврђено је да је Управа локалних јавних прихода општине Беране рјешењем бр. 12-42/26-4930 од 28. 04. 2026. године, жалиоцу утврдила порез за 2026. годину у износу од 97,08 €. Против наведеног рјешења, подносилац жалбе је изјавио жалбу овом органу, која је заведена под бр. 12-42/26-4930/1 од 26. 06. 2026. године, а коју је овај орган усвојио Рјешењем бр. 03-042/26-511 од 30. 06. 2026. године. Поступајући по инструкцијама и правним схватањима израженим у том рјешењу, првостепени орган је у свему поступио по датим налозима и донио ново Рјешење бр. 12-42/26-4930/10 од 03. 09. 2026. године.

Овај орган је цијенио наводе жалбе којима се указује да диспозитив побијаног рјешења није јасан нити одређен, те утврдио да су исти неосновани. Наиме, чланом 54 став 1 Закона о пореској администрацији („Сл лист РЦГ", бр. 065/01, 080/04, 029/05 и "Сл лист Црне Горе", бр. 073/10, 020/11, 028/12, 008/15, 047/17, 052/19, 145/21, 015/25 и 160/25), којим је дефинисана садржина пореског рјешења, прописано је да поред података утврђених законом којим се уређује управни поступак, диспозитив пореског рјешења садржи нарочито: ПИБ пореског обвезника, врсту пореза, пореску основицу, пореску стопу, износ утврђеног пореза, порески период, пореске олакшице, уплатни рачун, налог и рок за уплату, износ камате и каматну стопу. Увидом у побијано Рјешење Управе локалних јавних прихода, број 12-42/26-4930/10 од 03. 09. 2026. године, овај орган је утврдио да исто садржи све законом прописане обавезне елементе, те да је диспозитив побијаног рјешења јасан, одређен и разумљив.

Наводи жалбе којима се истиче да је првостепени јавноправни орган прекршио правила управног поступка тако што није позвао жалиоца да учествује у поступку, нити га је обавијестио о чињеницама битним за доношење одлуке, односно о резултатима испитног поступка сходно члану 14 ЗУП-а, те да је супротно начелу активне помоћи странци (члан 8 ЗУП-а) пропустио да закаже усмену расправу, нису основани. Наиме, увидом у списе предмета може се утврдити да је првостепени орган, управо поступајући по инструкцијама овог органа из рјешења број 03-042/26-511 од 30. 06. 2026. године, позвао странку на усмену расправу за дан 08. 07. 2026. године. Странка је приступила расправи, што је констатовано Записником број 12-42/26-4930/4 од 08. 07. 2026. године, који је странка, односно њен пуномоћник, уредно потписала, при чему овај орган напомиње да је у заглављу наведеног записника начињена очигледна омашка у писању, те је уписана 2025. умјесто 2026. година. Такође, у списима предмета егзистира Обавјештење о резултатима испитног поступка бр. 12-42/26-4930/5 од 24.08.2026. године (очигледном омашком уписан тај датум умјесто 24.07.2026. године, јер се из повратнице види да је предато Пошти истог дана, односно 24.07.2026. године) и бр. 12-42/26-4930/7 од 29.07.2026. године на која се жалилац изјаснио писаним путем.

Надаље, произвољни су и ничим поткријељени жалбени наводи да је тржишна вриједност непокретности утврђена паушално, произвољно и превисоко с обзиром на локалитет на којем се иста налази. Напротив, управо по предлогу странке датом на записнику од 08. 07. 2026. године, рјешењем председника Општине Беране бр. 01-018/26-2347 од 09. 07. 2026. године, формирана је стручна комисија за утврђивање тржишне вриједности непокретности. Комисију су сачињавали дипломирани инжењер грађевинарства, лиценцирани процјенивач, уједно и овлашћени вјештак грађевинске струке, у својству председника, и чланови дипломирани инжењер архитектуре и дипломирани менаџер у царини и шпедицији, са задатком да утврде тржишну вриједност непокретности у власништву К Б уписане у ЛН КО Долац, на катастарској парцели број 1680/3. Поступајући по наведеном рјешењу, Комисија је сачинила Записник о извршеној процјени тржишне вриједности непокретности, број 01-018/26-2347 од 23. 07. 2026. године, који се налази у списима предмета.

Жалилац је у Изјашњењу на резултате испитног поступка, које је заведено под бројем 12-42/26-4930/8 од 10. 08. 2026. године, у цјелости приговорио наведеном записнику и предложио допунско вјештачење по вјештаку грађевинске струке. На основу тога, првостепени орган је

донио Рјешење број 12-42/26-4930/9 од 14. 08. 2026. године, којим је наложено жалиоцу да на име трошкова управног поступка за ангажовање вјештака унапријед положи износ од 250,00 € у року од три дана. Како жалилац у остављеном року није уплатио наведени износ, првостепени орган је одустао од извођења овог доказа и донио рјешење на основу стања у списима предмета.

Најзад, овај орган је цијенио и наводе жалбе да како је поступак покренут по службеној дужности од стране Општине Беране трошкови поступка, у конкретном ангажовања стручне Комисије за утврђивање тржишне вриједности непокретности, сходно одредбама ЗУП-а, падају на терет првостепеног органа, али налази да је исти неутемељен. Наиме, овдје треба правити разлику у зависности од исхода поступка, односно да ли је поступак окончан повољно за странку или није. Ако је поступак који је покренут по службеној дужности окончан повољно за странку неспорно је да трошкове таквог поступка сноси јавноправни орган. Међутим, у конкретном поступак код првостепеног органа није окончан повољно за странку, будући да јој је побијаним рјешењем утврђена пореска обавеза у износу од 169,09 €, односно у већем износу у односу на обавезу утврђену рјешењем бр. 12-42/26-4930 од 28. 04. 2026. године, која је износила 97,08 €.

Уколико би се прихватио став странке да трошкове поступка (иако је исти покренут по службеној дужности) који нису резултирали позитивним исходом за странку и који се односе на излазак комисије на лице мјеста и ангажовање вјештака (које је предложила странка) сноси општина, а полазећи од неспорне чињенице да конкретно у општини Беране има више хиљада пореских обвезника, при чему су пореске обавезе у знатном броју случајева у релативно малим износима, сам институт пореза био би обесмишљен. Ово би довело до апсурдне ситуације да општина, умјесто прихода од пореза има издатке, будући да би у већини случајева трошкови поступка премашивали износе утврђених пореских обавеза. Полазећи од наглашеног неодржив је жалбени навод странке да трошкови поступка који је покренут по службеној дужности (без обзира на исход поступка) падају на терет првостепеног органа, јер би то довело до злоупотребе права странке из чл. 15 ЗУП-а коју је орган дужан да спречи. У коначном, није ни правично ни законито да странка у поступку покренутом по службеној дужности предлаже вјештаке и извођење других доказа а да је орган пред којим се поступак води дужан да сноси све те трошкове без обзира што странка није успјела у поступку.

У прилог наглашеном иде и коментар Закона о управном поступку, аутора Сретена Ивановића, у ком у коментару члана 94 Закона о управном поступку аутор наводи да иако одредбе о трошковима поступка о томе не говоре, треба поћи од тога да неки трошкови могу да настану због ванредних разлога у смислу скривљеног поступка странке или другог учесника у поступку, те да такве трошкове не треба да сноси орган, односно противна странка, зависно од исхода поступка. Трошкови изазвани скривљеним поступком треба да падају на терет онога ко их је изазвао, и то не само у случају када је поступак покренут по захтјеву странке него и у случају када је поступак покренут по службеној дужности.

Одлучујући по захтјеву странке за накнаду трошкова поступка, овај орган је исте одбио обзиром да странка није успјела у поступку по жалби.

Са изложеног, а на основу члана 126 ст. 4 Закона о управном поступку(Сл.лист ЦГ"бр. 56/14 , 20/15, 40/16 и 37/17) одлучено је као у диспозитиву рјешења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог рјешења није допуштена жалба, али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда ЦГ у року од 20 дана, од дана пријема рјешења.

ГЛАВНИ АДМИНИСТРАТОР
Милadin Тмушић

